

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY 2014/66/EU

ze dne 15. května 2014

o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 79 odst. 2 písm. a) a b) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Výboru regionů ⁽²⁾,v souladu s řádným legislativním postupem ⁽³⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Za účelem postupného vytváření prostoru svobody, bezpečnosti a práva stanoví Smlouva o fungování Evropské unie (dále jen „Smlouva o fungování EU“) opatření, která mají být přijata v oblasti přistěhovalectví a která jsou spravedlivá vůči státním příslušníkům třetích zemí.
- (2) Smlouva o fungování EU stanoví, že Unie vyvíjí společnou přistěhovaleckou politiku, jejímž cílem je ve všech etapách zajistit účinné řízení migračních toků a spravedlivé zacházení se státními příslušníky třetích zemí oprávněně pobývajících v členských státech. Za tímto účelem mají Evropský parlament a Rada přijmout opatření týkající se podmínek vstupu a pobytu a pravidel, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají dlouhodobá povolení k pobytu, jakož i vymezení práv státních příslušníků třetích zemí oprávněně pobývajících v členském státě, včetně podmínek upravujících svobodu pohybovat se a pobývat v jiných členských státech.
- (3) Sdělení Komise ze dne 3. března 2010 nazvané „Evropa 2020: Strategie pro inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění“ stanoví cíl Unie stát se ekonomikou založenou na znalostech a inovacích, snižovat administrativní zátěž podniků a lépe spojovat nabídku pracovní síly s poptávkou. Opatření, která usnadní manažerům, specialistům nebo zaměstnaným stážistům z třetích zemí vstup na území Unie při převedení v rámci společnosti, musí být chápána v těchto širších souvislostech.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 218, 23.7.2011, s. 101.⁽²⁾ Úř. věst. C 166, 7.6.2011, s. 59.⁽³⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 15. dubna 2014 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 13. května 2014.

- (4) Stockholmský program, který byl přijat Evropskou radou dne 11. prosince 2009, uznává, že přistěhovalectví za účelem zaměstnání může přispět ke zvýšené konkurenceschopnosti a ekonomické vitalitě a že v kontextu značných problémů spojených s demografickým vývojem, které bude Unie v budoucnosti řešit, a tedy zvýšené poptávky po pracovní síle budou pružné politiky přistěhovalectví významným příspěvkem k hospodářskému rozvoji a výkonnosti Unie z dlouhodobého hlediska. Stockholmský program proto vyzývá Komisi a Radu, aby pokračovaly v provádění Plánu politiky v oblasti legální migrace stanoveném ve sdělení Komise ze dne 21. prosince 2005.
- (5) V důsledku globalizace podnikání, zvyšujícího se obchodu a růstu a rozšíření nadnárodních skupin v nedávných letech vzrostl pohyb manažerů, specialistů a zaměstnaných stážistů poboček a dceřiných společností nadnárodních společností, kteří se dočasně stěhují pro výkon krátkodobých úkolů do jiných jednotek společností.
- (6) Tato převedení klíčových zaměstnanců v rámci společnosti vedou k novým dovednostem a znalostem, inovacím a větší hospodářským příležitostem pro hostitelské subjekty, čímž posilují znalostní ekonomiku v Unii při podpoře investičních toků v rámci Unie. Převedení v rámci společnosti ze třetích zemí mají také potenciál usnadnit převedení v rámci společnosti z Unie do společností v třetích zemích a uvést Unii do silnějšího postavení v jejím vztahu s mezinárodními partnery. Jednodušší převedení v rámci společnosti umožňuje nadnárodním skupinám nejlépe využít jejich lidské zdroje.
- (7) Soubor pravidel vyplývajících z této směrnice může být přínosný také pro země původu migrujících, protože tato dočasná migrace může za jasných podmínek, které jsou pro ni stanoveny, podporovat přenos dovedností, znalostí, technologií a know-how.
- (8) Touto směrnicí by neměla být dotčena zásada upřednostňování občanů Unie, pokud jde o přístup na trh práce členských států, jak vyplývá z příslušných ustanovení příslušných aktů o přistoupení.
- (9) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo členských států vydávat jiná povolení než povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti pro účely zaměstnání, pokud státní příslušník třetí země nespadá do oblasti působnosti této směrnice.
- (10) Tato směrnice by měla zavést transparentní a zjednodušený postup pro přijímání osob převedených v rámci společnosti na základě společných definic a harmonizovaných kritérií.
- (11) Členské státy by měly zajistit, aby v zájmu zajištění řádného prosazování této směrnice byly prováděny odpovídající kontroly a účinné inspekce. Skutečností, že bylo vydáno povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, by nemělo být dotčeno ani znemožněno právo členských států uplatňovat v průběhu převedení v rámci společnosti své pracovněprávní předpisy, jejichž cílem je – v souladu s právem Unie – kontrola dodržování pracovních podmínek, jak je stanoveno v čl. 18 odst. 1.
- (12) Možnost členského státu uložit na základě vnitrostátního práva sankce vůči zaměstnavateli osoby převedené v rámci společnosti usazenému ve třetí zemi by měla zůstat nedotčena.
- (13) Pro účely této směrnice by mezi osoby převáděné v rámci společnosti měli patřit manažeři, specialisté a zaměstnaní stážisté. Jejich definice by měla vycházet ze specifických závazků Unie v rámci Všeobecné dohody o obchodu službami (GATS) a dvoustranných obchodních dohod. Jelikož tyto závazky přijaté v rámci GATS neupravují podmínky vstupu, pobytu a práce, měla by tato směrnice doplňovat a usnadňovat uplatňování těchto závazků. Oblast působnosti převedení v rámci společnosti, na něž se vztahuje tato směrnice, by však měla být ve srovnání s obchodními závazky širší, protože k převedení nemusí nutně docházet v odvětví služeb a může mít původ ve třetí zemi, která není smluvní stranou obchodní dohody.
- (14) Při posuzování kvalifikace osob převedených v rámci společnosti by členské státy měly přiměřeně využívat evropského rámce kvalifikací pro celoživotní učení, aby byly kvalifikace posuzovány srovnatelným a transparentním způsobem. Vnitrostátní koordinační body pro evropský rámec kvalifikací mohou poskytovat informace a pokyny ohledně vztahu mezi vnitrostátními systémy kvalifikací a tímto rámcem.

- (15) Osobám převedeným v rámci společnosti by měly být poskytnuty přinejmenším stejné podmínky zaměstnání jako vyslaným pracovníkům, jejichž zaměstnavatel je usazen na území Unie, jak vyplývá ze směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ⁽¹⁾. Členské státy by měly požadovat, aby s osobami převedenými v rámci společnosti bylo zacházeno stejně jako s jejich vlastními státními příslušníky na srovnatelných pozicích, pokud jde o odměnu, která jim bude v průběhu celého převedení přiznána. Každý členský stát by měl být zodpovědný za kontrolu odměn přiznávaných osobám převedeným v rámci společnosti po dobu jejich pobytu na jeho území. Tento požadavek je určen k ochraně pracovníků a zaručuje spravedlivou soutěž mezi podniky usazenými v členském státě a podniky usazenými ve třetí zemi, protože předchází tomu, aby podnik usazený ve třetí zemi těžil z méně přísných pracovních norem, a získával tak konkurenční výhodu.
- (16) Aby bylo zajištěno, že dovednosti osoby převedené v rámci společnosti jsou specifické pro hostitelský subjekt, měla by být převedená osoba zaměstnána v rámci stejné skupiny podniků bez přerušení po dobu nejméně tří až dvanácti měsíců před převedením v případě manažerů a specialistů a po dobu nejméně tří až šesti měsíců před převedením v případě zaměstnaných stážistů.
- (17) Jelikož převedení v rámci společnosti představuje dočasnou migraci, neměla by maximální doba jednoho převedení do Unie včetně mobility mezi členskými státy překročit tři roky pro manažery a specialisty a jeden rok pro zaměstnané stážisty, po jejímž uplynutí by měli odejít to třetí země, pokud nezískají povolení k pobytu z jiného důvodu v souladu s právními předpisy Unie či vnitrostátními právními předpisy. Maximální doba převedení by měla zahrnovat souhrn dob, na něž byla postupně vydávána povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti. K následnému převedení do Unie by mohlo dojít poté, co státní příslušník třetí země opustí území členských států.
- (18) Za účelem zajištění dočasné povahy převedení v rámci společnosti a prevence zneužívání by měly být členské státy schopny požadovat, aby v rámci téhož členského státu mezi skončením maximální doby jednoho převedení a další žádosti týkající se stejného státního příslušníka třetí země pro účely této směrnice uplynula určitá doba.
- (19) Vzhledem k tomu, že převedení v rámci společnosti představují dočasné vyslání, měl by žadatel v rámci pracovní smlouvy nebo dopisu o zařazení doložit, že státní příslušník třetí země bude moci být po skončení práce převeden zpět do subjektu patřícího stejné skupině a usazeného ve třetí zemi. Žadatel by měl rovněž doložit, že státní příslušník třetí země na pozici manažera nebo specialisty má profesní kvalifikaci a odpovídající profesní zkušenosti, které jsou zapotřebí v hostitelském subjektu, kam má být převeden.
- (20) Státní příslušníci třetích zemí, kteří žádají o přijetí jako zaměstnaní stážisté, by měli předložit doklady o vysokoškolském vzdělání. Měli by navíc, je-li to požadováno, předložit dohodu o odborné přípravě, včetně popisu programu odborné přípravy, jeho trvání a podmínek pro výkon dohledu nad zaměstnanými stážisty, z níž vyplývá, že se jim dostane skutečné odborné přípravy a že nebudou využiti jako běžní pracovníci.
- (21) Pokud to není v rozporu se zásadou upřednostňování občanů Unie, jak vyplývá z příslušných ustanovení příslušných aktů o přistoupení, nevyžaduje se test trhu práce.
- (22) Členský stát by měl uznat odbornou kvalifikaci státního příslušníka třetí země získanou v jiném členském státě stejným způsobem jako u občanů Unie a měl by zohlednit kvalifikaci získanou ve třetí zemi v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ⁽²⁾. Tímto uznáním by neměla být dotčena případná omezení přístupu k regulovaným povoláním vyplývající z výhrad k existujícím závazkům ohledně regulovaných povolání, jež Unie nebo Unie a její členské státy přijaly v rámci obchodních dohod. V každém případě by touto směrnicí osobám převedeným v rámci společnosti nemělo být přiznáno příznivější zacházení než státním příslušníkům Unie nebo Evropského hospodářského prostoru, pokud jde o přístup k regulovaným povoláním ve členském státě.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 96/71/ES ze dne 16. prosince 1996 o vysílání pracovníků v rámci poskytování služeb (Úř. věst. L 18, 21.1.1997, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/36/ES ze dne 7. září 2005 o uznávání odborných kvalifikací (Úř. věst. L 255, 30.9.2005, s. 22).

- (23) Touto směrnicí by nemělo být dotčeno právo členských států určit objem vstupů v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU.
- (24) V zájmu boje proti případnému zneužívání této směrnice by členské státy měly mít možnost zamítnout, odejmout nebo neprodloužit platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud hlavním účelem zřízení hostitelského subjektu bylo usnadnění vstupu osob převedených v rámci společnosti nebo tento subjekt nevykonává skutečnou činnost.
- (25) Cílem této směrnice je usnadnění mobility osob převedených v rámci společnosti uvnitř Unie (dále jen „mobilita uvnitř EU“) a omezení administrativní zátěže spojené s pracovním zařazováním v některých členských státech. Za tímto účelem tato směrnice stanoví zvláštní režim mobility uvnitř EU, v němž je držitel platného povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného členským státem oprávněn vstupovat, pobývat a pracovat na území jednoho či více členských států v souladu s ustanoveními této směrnice upravujícími krátkodobou a dlouhodobou mobilitu. Krátkodobá mobilita by pro účely této směrnice měla zahrnovat pobyty v jiných členských státech než tom, který vydal povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, v délce nepřesahující 90 dnů na členský stát. Dlouhodobá mobilita by pro účely této směrnice měla zahrnovat pobyty v jiných členských státech než tom, který vydal povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, v délce přesahující 90 dnů na členský stát. Aby se předešlo obcházení rozlišení mezi krátkodobou a dlouhodobou mobilitou, měla by být krátkodobá mobilita ve vztahu k danému členskému státu omezena na nejvýše 90 dnů za každé období 180 dnů a nemělo by být možné předložit zároveň oznámení o krátkodobé mobilitě a žádost o dlouhodobou mobilitu. Pokud potřeba dlouhodobé mobility vyvstala po zahájení krátkodobé mobility osoby převedené v rámci společnosti, může druhý členský stát požádat, aby byla žádost předložena nejpozději 20 dnů před skončením doby trvání krátkodobé mobility.
- (26) Ačkoli by měl zvláštní režim mobility zavedený touto směrnicí stanovit autonomní pravidla pro vstup a pobyt za účelem práce osoby převedené v rámci společnosti v jiných členských státech, než je stát, který vydal povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, nadále se uplatňují všechna ostatní pravidla pro pohyb osob přes hranice stanovená v příslušných ustanoveních schengenského *acquis*.
- (27) Pokud převedení zahrnuje několik míst v různých členských státech, měly by být příslušným orgánům druhých členských států pro usnadnění kontrol případně poskytnuty příslušné informace.
- (28) Uplatnila-li osoba převedená v rámci společnosti právo na mobilitu, měl by mít druhý členský stát za určitých podmínek právo učinit opatření, aby činnosti osob převedených v rámci společnosti nebyly v rozporu s příslušnými ustanoveními této směrnice.
- (29) Členské státy by měly stanovit účinné, přiměřené a odrazující sankce, jako například finanční sankce, které budou uloženy v případě porušení této směrnice. Tyto sankce by mohly mimo jiné sestávat z opatření stanovených v článku 7 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES⁽¹⁾. Uvedené sankce by mohly být ukládány hostitelskému subjektu usazenému v dotčeném členském státě.
- (30) Stanovení jednotného postupu vedoucího k jednomu kombinovanému oprávnění zahrnujícímu povolení k pobytu i pracovní povolení (dále jen „jednotné povolení“) by mělo přispět ke zjednodušení v současnosti platných pravidel v členských státech.
- (31) Mělo by být možné zavést zjednodušený postup určený pro subjekty nebo skupiny podniků, které byly pro tento účel uznány. Uznávání by mělo být pravidelně posuzováno.
- (32) Jakmile členský stát rozhodne o přijetí státního příslušníka třetí země, jenž splňuje kritéria vyplývající z této směrnice, tento státní příslušník třetí země by měl obdržet povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, které by mu mělo za splnění určitých podmínek umožňovat výkon práce v jednotlivých subjektech patřících k těže nadnárodní korporaci, včetně subjektů nacházejících se v jiných členských státech.

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/52/ES ze dne 18. června 2009 o minimálních normách pro sankce a opatření vůči zaměstnavatelům neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí (Úř. věst. L 168, 30.6.2009, s. 24).

- (33) Vyžaduje-li se vízum a státní příslušník třetí země splňuje kritéria pro vydání povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, měl by členský stát poskytnout státnímu příslušníku třetí země všechny prostředky pro získání požadovaného víza a zajistit účinnou spolupráci příslušných orgánů za tímto účelem.
- (34) Je-li povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydáno členským státem, který schengenské *acquis* neuplatňuje v plném rozsahu, a osoba převedená v rámci společnosti překročí v rámci mobility uvnitř EU vnější hranici ve smyslu nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ⁽¹⁾, měl by být členský stát oprávněn požadovat doložení skutečnosti, že se osoba převedená v rámci společnosti stěhuje na jeho území pro účely převedení v rámci společnosti. Dále by v případě překročení vnější hranice ve smyslu nařízení (ES) č. 562/2006 měly členské státy, které schengenské *acquis* uplatňují v plném rozsahu, konzultovat Schengenský informační systém a odeprít vstup osobám, o nichž byl v tomto systému pořízen záznam pro účely odeprání vstupu nebo pobytu podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ⁽²⁾, nebo vyslovit námitku proti mobilitě těchto osob.
- (35) Členské státy by měly mít možnost uvádět další informace v papírové podobě nebo uchovávat takové informace v elektronické podobě, jak je uvedeno v článku 4 nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ⁽³⁾ a v bodě 16 písm. a) přílohy uvedeného nařízení, aby mohly poskytovat přesnější informace o zaměstnání během převedení osob v rámci společnosti. Poskytování těchto dalších informací by pro členské státy mělo být nepovinné a nemělo by představovat další požadavek, jenž by ohrožoval koncept jednotného povolení a jednotného postupu vyřizování žádostí.
- (36) Tato směrnice by neměla osobám převedeným v rámci společnosti bránit vykonávat konkrétní činnosti v zařízeních klientů v rámci členského státu, v němž je usazen hostitelský subjekt, v souladu s ustanoveními platnými pro tyto činnosti v daném členském státě.
- (37) Touto směrnicí nejsou dotčeny podmínky pro poskytování služeb v rámci článku 56 Smlouvy o fungování EU. Zejména touto směrnicí nejsou dotčeny pracovní podmínky, jež se podle směrnice 96/71/ES uplatní na pracovníky, kteří jsou vysláni podnikem usazeným v jednom členském státě za účelem poskytování služeb na území jiného členského státu. Tato směrnice by se neměla vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří byli vysláni podnikem usazeným v členském státě v rámci poskytování služeb podle směrnice 96/71/ES. Státní příslušníci třetích zemí, jimž bylo uděleno povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, nemohou využívat směrnici 96/71/ES. Podle čl. 1 odst. 4 směrnice 96/71/ES by tato směrnice neměla poskytovat podnikům usazeným ve třetí zemi lepší zacházení, než podnikům usazeným v některém členském státě.
- (38) K zajištění důstojných pracovních a životních podmínek při pobytu v Unii je důležité, aby pro osoby převedené v rámci společnosti bylo zajištěno odpovídající sociální zabezpečení, včetně případných dávek pro jejich rodinné příslušníky. V rámci vnitrostátního práva by tedy mělo být zaručeno rovného zacházení, pokud jde o oblasti sociálního zabezpečení uvedené v článku 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ⁽⁴⁾. Tato směrnice neharmonizuje právní předpisy členských států v oblasti sociálního zabezpečení. Omezuje se na použití zásady rovného zacházení v oblasti sociálního zabezpečení na osoby, které spadají do její oblasti působnosti. Právo na rovné zacházení v oblasti sociálního zabezpečení se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří splňují objektivní a nediskriminační podmínky stanovené právními předpisy členského státu, v němž je práce vykonávána, pokud jde o jejich zapojení do systému sociálního zabezpečení a nárok na dávky sociálního zabezpečení.

V mnoha členských státech je nárok na rodinné dávky podmíněn určitým vztahem s tímto členským státem, neboť dávky jsou určeny na podporu příznivého demografického vývoje s cílem zajistit v daném členském státě budoucí pracovní síly. Touto směrnicí by proto nemělo být dotčeno právo členského státu omezit za určitých podmínek rovné zacházení, pokud jde o rodinné dávky, neboť osoba převedená v rámci společnosti a doprovázející rodinní příslušníci pobývají v tomto členském státě dočasně. Práva v oblasti sociálního zabezpečení by měla

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) (Úř. věst. L 381, 28.12.2006, s. 4).

⁽³⁾ Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 ze dne 13. června 2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí (Úř. věst. L 157, 15.6.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 ze dne 29. dubna 2004 o koordinaci systémů sociálního zabezpečení (Úř. věst. L 166, 30.4.2004, s. 1).

být přiznána, aniž jsou dotčena ustanovení vnitrostátních právních předpisů nebo dvoustranných dohod, která stanovují uplatnění právních předpisů země původu v oblasti sociálního zabezpečení. Dvoustranné dohody nebo vnitrostátní právní předpisy o právech sociálního zabezpečení osob převedených v rámci společnosti přijaté po vstupu této směrnice v platnost by neměly stanovit méně příznivé zacházení, než je přiznáno státním příslušníkům členského státu, v němž je práce vykonávána. V důsledku vnitrostátních právních předpisů nebo těchto dohod by například mohlo být v zájmu osob převedených v rámci společnosti zůstat pojištěny v systému sociálního zabezpečení země svého původu, pokud by přerušení jejich pojištění mělo nepříznivý dopad na jejich práva nebo by v důsledku svého pojištění musely nést náklady dvojího krytí. Členským státům by vždy měla být zachována možnost přiznat osobám převedeným v rámci společnosti příznivější podmínky v oblasti práv sociálního zabezpečení. Žádným ustanovením této směrnice by nemělo být dotčeno právo pozůstalých, kteří odvozují svá práva od osoby převedené v rámci společnosti, na obdržení pozůstalostních důchodů v případě, že pobývají ve třetí zemi.

- (39) V případě mobility mezi členskými státy by se mělo v přiměřeném rozsahu uplatnit nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010⁽¹⁾. Tato směrnice by neměla přiznávat více práv, než jsou ta, která jsou již stanovena ve stávajících právních předpisech Unie v oblasti sociálního zabezpečení státních příslušníků třetích zemí, v jejichž případě existují mezi členskými státy přeshraniční zájmy.
- (40) S cílem učinit konkrétní soubor pravidel zavedený touto směrnicí přitažlivější a umožnit realizaci veškerých očekávaných výhod pro konkurenceschopnost podniků v Unii by se na státní příslušníky třetích zemí převáděné v rámci společnosti měly uplatnit příznivé podmínky pro sloučení rodiny v členském státě, který vydal povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, a ve členských státech, jež umožňují osobě převedené v rámci společnosti pobývat a pracovat na jejich území v souladu s ustanoveními této směrnice o dlouhodobé mobilitě. Toto právo by určitě odstranilo významnou překážku, jež by mohla osobě, která má být v rámci společnosti převedena, zabránit v přijetí dané práce. Za účelem zachování jednoty rodin by rodinní příslušníci měli mít možnost připojit se k osobě převedené v rámci společnosti v jiném členském státě a měl se usnadnit jejich přístup na trh práce.
- (41) S cílem usnadnit rychlé zpracování žádostí by měly členské státy upřednostnit elektronickou výměnu informací a elektronické předávání příslušných dokumentů, ledaže nastanou technické obtíže nebo to zásadní zájmy vyžadují jinak.
- (42) Shromažďování a předávání souborů a údajů by mělo být prováděno v souladu s příslušnou ochranou údajů a bezpečnostními pravidly.
- (43) Tato směrnice by se neměla vztahovat na státní příslušníky třetích zemí, kteří žádají o pobyt v členském státě jako výzkumní pracovníci za účelem provedení výzkumného projektu, neboť spadají do oblasti působnosti směrnice Rady 2005/71/ES⁽²⁾.
- (44) Jelikož cílů této směrnice, totiž zvláštního postupu přijímání a přijetí podmínek pro vstup a pobyt státního příslušníka třetí země pro účely převedení v rámci společnosti, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jich může být z důvodu rozsahu a účinků činnosti lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii (dále jen „Smlouva o EU“). V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (45) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznané v Listině základních práv Evropské unie, jež vychází z práv plynoucích ze sociálních chart přijatých Uníí a Radou Evropy.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1231/2010 ze dne 24. listopadu 2010, kterým se rozšiřuje působnost nařízení (ES) č. 883/2004 a nařízení (ES) č. 987/2009 na státní příslušníky třetích zemí, na které se tato nařízení dosud nevztahují pouze z důvodu jejich státní příslušnosti (Úř. věst. L 344, 29.12.2010, s. 1).

⁽²⁾ Směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15).

- (46) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 ⁽¹⁾ zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi nástrojů přijatých členskými státy za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za odůvodněné.
- (47) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 21 o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná.
- (48) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska připojeného ke Smlouvě o EU a ke Smlouvě o fungování EU se Dánsko neúčastní přijímání této směrnice a tato směrnice pro ně není závazná ani použitelná,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví:

- a) podmínky vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí a jejich rodinných příslušníků na území členských států po dobu delší než 90 dní za účelem převedení v rámci společnosti a jejich práva;
- b) podmínky vstupu a pobytu a práva státních příslušníků třetích zemí uvedených v písmenu a) v jiných členských státech, než je stát, který jako první udělil státnímu příslušníkovi třetí země povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti podle této směrnice.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří v době podání žádosti pobývají mimo území členských států a žádají o přijetí nebo byli přijati na území členského státu za podmínek stanovených touto směrnicí, na základě převedení v rámci společnosti jakožto manažeři, specialisté nebo zaměstnaní stážisté.
2. Tato směrnice se nevztahuje na státní příslušníky třetích zemí, kteří:
 - a) žádají o pobyt v členském státě jako výzkumní pracovníci ve smyslu směrnice 2005/71/ES za účelem provedení výzkumného projektu;
 - b) podle dohod mezi Unií a jejími členskými státy a třetími zeměmi mají práva volného pohybu rovnocenná právům občanů Unie nebo jsou zaměstnaní podnikem usazeným v těchto třetích zemích;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

- c) jsou vysláni v rámci směrnice 96/71/ES;
 - d) vykonávají samostatnou výdělečnou činnost;
 - e) jsou přiděleni zprostředkovatelskými agenturami, agenturami na zprostředkování dočasné práce nebo jakýmkoli jinými podniky zabývajícími se poskytováním pracovníků k provedení práce pod dohledem a vedením jiného podniku;
 - f) byli přijati jako studenti denního studia nebo kteří se v rámci studia účastní krátkodobé praktické odborné přípravy pod dohledem.
3. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států vydávat státním příslušníkům třetích zemí, kteří nespádají do oblasti působnosti této směrnice, pro jakékoli účely spojené se zaměstnáváním jiná povolení k pobytu než povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti upravená touto směrnicí.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí:

- a) „státním příslušníkem třetí země“ osoba, která není občanem Unie ve smyslu čl. 20 odst. 1 Smlouvy o fungování EU;
- b) „převedením v rámci společnosti“ dočasné převedení státního příslušníka třetí země, který pobývá v době podání žádosti o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti mimo území členských států, za účelem zaměstnání nebo odborné přípravy z podniku usazeného mimo území členského státu, k němuž je státní příslušník třetí země již před převedením a v jeho průběhu vázán pracovní smlouvou, do subjektu usazeného v tomto členském státě a patřícího k příslušnému podniku nebo do stejné skupiny podniků, a popřípadě mobilita mezi hostitelskými subjekty usazenými v jednom nebo několika různých členských státech;
- c) „osobou převedenou v rámci společnosti“ každý státní příslušník třetí země, který pobývá v době podání žádosti o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti mimo území členských států a který byl převeden v rámci společnosti;
- d) „hostitelským subjektem“ subjekt, do kterého je osoba převedená v rámci společnosti převedena, bez ohledu na jeho právní formu, usazený v souladu s vnitrostátním právem na území členského státu;
- e) „manažerem“ osoba ve vedoucí pozici, která především řídí vedení hostitelského subjektu a na jejíž činnost obecně dohlíží nebo jí vydává pokyny především správní rada nebo akcionáři podniku nebo rovnocenný orgán; tato pozice zahrnuje: řízení hostitelského subjektu nebo odboru či oddělení hostitelského subjektu, dohled nad činností ostatních zaměstnanců vykonávajících dohledové, profesní nebo řídicí činnosti a jejich kontrola, včetně pravomoci doporučit přijetí či propuštění zaměstnanců nebo jiná personální opatření;
- f) „specialistou“ osoba pracující v rámci skupiny podniků, jež má specializované znalosti, které jsou zásadní pro oblast činnosti, postupy nebo řízení hostitelského subjektu. Při hodnocení takových znalostí se přihlíží nejen ke znalostem specifickým pro hostitelský subjekt, ale také k tomu, zda má tato osoba vysokou úroveň kvalifikace včetně odpovídajících profesních zkušeností pro práci nebo činnost, které vyžadují specifické technické znalosti, včetně případné příslušnosti k akreditované profesi;
- g) „zaměstnaným stážistou“ osoba s vysokoškolským vzděláním, která je převedena do hostitelského subjektu za účelem rozvoje kariéry nebo zaškolení v oblasti obchodních technik nebo metod a je po dobu převedení placena;
- h) „rodinnými příslušníky“ státní příslušníci třetí země podle čl. 4 odst. 1 směrnice Rady 2003/86/ES⁽¹⁾;
- i) „povolením pro osobu převedenou v rámci společnosti“ povolení obsahující zkratku „ICT“ („intra-corporate transferee“ – osoba převedená v rámci společnosti), které opravňuje držitele k pobytu a práci na území prvního a případně druhého členského státu v souladu s touto směrnicí;

⁽¹⁾ Směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12).

- j) „povolením pro dlouhodobou mobilitu“ povolení obsahující pojem „mobile ICT“ („mobile intra-corporate transferee“ – mobilní osoba převedená v rámci společnosti), které opravňuje držitele povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti k pobytu a práci na území druhého členského státu v souladu s touto směrnicí;
- k) „jednotným postupem vyřizování žádostí“ postup, který na základě jedné žádosti o povolení pro státního příslušníka třetí země k pobytu a práci na území členského státu vede k rozhodnutí o této žádosti;
- l) „skupinou podniků“ dva nebo více podniků, které jsou podle vnitrostátního práva považovány za propojené jedním z těchto způsobů: jeden podnik ve vztahu k druhému podniku přímo či nepřímo drží většinu upsaného základního kapitálu podniku; disponuje většinou hlasovacích práv spojených s podíly vydanými podnikem; je oprávněn jmenovat více než polovinu členů správních, řídicích nebo dozorčích orgánů podniku; nebo podniky jsou řízeny jednotně mateřským podnikem;
- m) „prvním členským státem“ členský stát, který jako první vydá státnímu příslušníku třetí země povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti;
- n) „druhým členským státem“ jiný členský stát, než je první členský stát, v němž osoba převedená v rámci společnosti zamýšlí vykonávat nebo již vykonává právo na mobilitu ve smyslu této směrnice;
- o) „regulovaným povoláním“ regulované povolání, jak je vymezeno v čl. 3 odst. 1 písm. a) směrnice 2005/36/ES.

Článek 4

Příznivější ustanovení

1. Tato směrnice se použije, aniž jsou dotčena příznivější ustanovení:
 - a) práva Unie, včetně dvoustranných a mnohostranných dohod uzavřených mezi Uníí a jejími členskými státy na jedné straně a jednou nebo více třetími zeměmi na straně druhé;
 - b) dvoustranných nebo mnohostranných dohod uzavřených mezi jedním nebo několika členskými státy a jednou nebo několika třetími zeměmi.
2. Touto směrnicí není dotčeno právo členských států přijmout nebo ponechat v platnosti příznivější ustanovení pro státní příslušníky třetích zemí, na něž se tato směrnice vztahuje, pokud jde o čl. 3 písm. h) a články 15, 18 a 19.

KAPITOLA II

PODMÍNKY PŘIJÍMÁNÍ

Článek 5

Kritéria pro přijetí

1. Aniž je dotčen čl. 11 odst. 1, státní příslušník třetí země, který žádá o přijetí podle podmínek této směrnice, nebo hostitelský subjekt:
 - a) předloží doklad o tom, že hostitelský subjekt a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků;
 - b) předloží doklad o zaměstnání v rámci stejného podniku či skupiny podniků po dobu nejméně tří až dvanácti měsíců bez přerušení bezprostředně předcházející dni převedení v rámci společnosti v případě manažerů a odborníků a po dobu nejméně tří až šesti měsíců bez přerušení v případě zaměstnaných stážistů;
 - c) předloží pracovní smlouvu a v nezbytných případech vysílací dopis od zaměstnavatele obsahující:
 - i) údaje o době trvání převedení a místo, kde se nachází hostitelský subjekt nebo subjektů,
 - ii) doklady, že státní příslušník třetí země v hostitelském subjektu nebo subjektech v příslušném členském státě přijímá pozici manažera, specialisty nebo zaměstnaného stážisty,

- iii) odměnu, jakož i další podmínky zaměstnání platné pro dobu převedení v rámci společnosti,
 - iv) doklady, že státní příslušník třetí země bude po skončení převedení v rámci společnosti moci být převeden zpět do subjektu patřícího do tohoto podniku či do této skupiny podniků a usazených ve třetí zemi;
- d) předloží doklady, že státní příslušník třetí země má profesní kvalifikaci a zkušenosti, které jsou zapotřebí v hostitelském subjektu, kam má být převeden na pozici manažera nebo specialisty, nebo v případě zaměstnaného stážisty požadované vysokoškolské vzdělání;
- e) ve stanovených případech předloží dokumenty osvědčující, že státní příslušník třetí země splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu a upravují regulované povolání, k němuž se daná žádost vztahuje;
- f) předloží platný cestovní doklad státního příslušníka třetí země, jak stanoví vnitrostátní právo, a v případě potřeby i žádost o vízum nebo vízum; členské státy mohou požadovat, aby doba platnosti cestovního dokladu zahrnovala přinejmenším dobu platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti;
- g) aniž jsou dotčeny platné dvoustranné dohody, předloží doklad o tom, že má zdravotní pojištění na všechna rizika, proti nimž jsou běžně pojištěni státní příslušníci dotčeného členského státu, nebo o něj požádal, je-li tak stanoveno vnitrostátními právními předpisy, na období, během nichž nebudou v souvislosti s prací vykonávanou v uvedeném členském státě nebo v jejím důsledku taková pojistná krytí ani odpovídající nároky na dávky přiznány.
2. Členské státy mohou požadovat, aby žadatel předložil dokumenty uvedené v odst. 1 písm. a), c), d), e) a g) v úředním jazyce dotčeného členského státu.
3. Členské státy mohou požadovat, aby žadatel nejpozději v době vydání povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti sdělil adresu dotčeného státního příslušníka třetí země na území daného členského státu.
4. Členské státy vyžadují, aby:
- a) byly v průběhu převedení v rámci společnosti splněny všechny podmínky stanovené v právních nebo správních předpisech anebo všeobecně použitelných kolektivních smlouvách, jež se uplatňují na vyslané pracovníky v podobné situaci a v příslušných profesních odvětvích, pokud jde o pracovní podmínky mimo výši odměny.
- Neexistuje-li systém, na jehož základě by bylo možné prohlásit kolektivní smlouvy za všeobecně použitelné, mohou členské státy považovat za základ kolektivní smlouvy, jež jsou obecně použitelné na všechny obdobné podniky v dané zeměpisné oblasti a v rámci daného povolání či odvětví, nebo z kolektivních smluv, které uzavřely nejrepresentativnější organizace zaměstnavatelů a organizace zaměstnanců na vnitrostátní úrovni a které se uplatňují na celém území daného státu;
- b) odměna vyplácená státnímu příslušníku třetí země po celou dobu převedení v rámci společnosti nebyla méně příznivá než odměna vyplácená státním příslušníkům členského státu, v němž je práce vykonávána, na srovnatelných pozicích podle příslušných právních předpisů, kolektivních smluv nebo postupů členského státu, v němž je hostitelský subjekt usazen.
5. Na základě dokumentů poskytnutých podle odstavce 1 mohou členské státy požadovat, aby měla osoba převedená v rámci společnosti v průběhu pobytu dostatečné prostředky na pokrytí svých potřeb a potřeb svých rodinných příslušníků, aniž by využívala systémy sociální pomoci členských států.
6. Vedle dokladů požadovaných podle odstavce 1 může být od státního příslušníka třetí země, který žádá o přijetí jako zaměstnaný stážista, požadováno předložení dohody o odborné přípravě související s přípravou na jeho budoucí pozici v podniku či ve skupině podniků, včetně popisu programu odborné přípravy, z něž bude zřejmé, že účelem pobytu je účast stážisty na odborné přípravě pro účely profesního rozvoje nebo na odborné přípravě v oblasti obchodních technik či metod, jeho doba trvání a podmínky, za kterých bude zaměstnaný stážista během programu pod dohledem.
7. Každou změnu v průběhu vyřizování žádosti, která má dopad na kritéria pro přijetí podle tohoto článku, oznámí žadatel příslušným orgánům dotčeného členského státu.

8. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou považováni za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, nesmí být pro účely této směrnice přijímáni.

Článek 6

Objem vstupů

Touto směrnicí není dotčeno právo členského státu stanovit objem vstupů státních příslušníků třetích zemí v souladu s čl. 79 odst. 5 Smlouvy o fungování EU. Na tomto základě může být žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti posouzena jako nepřijatelná nebo být zamítnuta.

Článek 7

Důvody pro zamítnutí

1. Členské státy zamítnou žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud:
 - a) není splněn článek 5;
 - b) předložené dokumenty byly získány podvodným způsobem nebo byly padělány či pozměněny;
 - c) hlavním účelem založení hostitelského subjektu bylo usnadnění vstupu osob převedených v rámci společnosti;
 - d) bylo dosaženo maximální doby pobytu, jak je stanovena v čl. 12 odst. 1.
2. Je-li to vhodné, členské státy žádost zamítnou, pokud byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za nehlášenou práci nebo neoprávněné zaměstnávání.
3. Členské státy mohou žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti zamítnout, pokud:
 - a) zaměstnavatel nebo hostitelský subjekt nesplnil své zákonné povinnosti týkající se ohledně sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
 - b) zaměstnavatel nebo podnik hostitelského subjektu je či byl v likvidaci v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími úpadková řízení nebo nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
 - c) záměrem či účinkem dočasné přítomnosti osoby převedené v rámci společnosti je zasáhnout do pracovního sporu či vyjednávání mezi zaměstnanci a vedením nebo jinak ovlivnit výsledek takového sporu či vyjednávání.
4. Členské státy mohou zamítnout žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti z důvodu uvedeného v čl. 12 odst. 2.
5. Aniž je dotčen odstavec 1, rozhodnutí o zamítnutí žádosti zohlední konkrétní okolnosti daného případu a dodrží zásadu proporcionality.

Článek 8

Odnětí povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti či neprodloužení jeho platnosti

1. Členské státy odejmou povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud:
 - a) povolení bylo získáno podvodným způsobem nebo bylo paděláno či pozměněno;
 - b) osoba převedená v rámci společnosti v dotyčném členském státě pobývá za jiným účelem, než pro který jí byl povolen pobyt;
 - c) hlavním účelem založení hostitelského subjektu bylo usnadnění vstupu osob převedených v rámci společnosti.

2. Je-li to vhodné, členské státy odejmou povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za nehlášenou práci nebo neoprávněné zaměstnávání.

3. Členské státy odmítnou prodloužit platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud:

- a) povolení bylo získáno podvodným způsobem nebo bylo paděláno či pozměněno;
- b) osoba převedená v rámci společnosti v dotyčném členském státě pobývá za jiným účelem, než pro který jí byl povolen pobyt;
- c) hlavním účelem zřízení hostitelského subjektu bylo usnadnění vstupu osob převedených v rámci společnosti;
- d) bylo dosaženo maximální doby pobytu, jak je stanovena v čl. 12 odst. 1.

4. Je-li to vhodné, členské státy odmítnou prodloužit platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, pokud byly vůči zaměstnavateli nebo hostitelskému subjektu uplatněny sankce podle vnitrostátního práva za nehlášenou práci nebo neoprávněné zaměstnávání.

5. Členské státy mohou odejmout povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo odmítnout prodloužení jeho platnosti, pokud:

- a) není splněn článek 5 nebo již nadále nemůže být plněn;
- b) zaměstnavatel nebo hostitelský subjekt nesplnil své zákonné povinnosti týkající se sociálního zabezpečení, daní, pracovních práv nebo pracovních podmínek;
- c) podnik zaměstnavatele nebo hostitelského subjektu je či byl v likvidaci v souladu s vnitrostátními právními předpisy upravujícími úpadeková řízení nebo pokud nevyvíjí žádnou hospodářskou činnost;
- d) osoba převedená v rámci společnosti nesplňuje pravidla pro mobilitu stanovená v článcích 21 a 22.

6. Aniž jsou dotčeny odstavce 1 a 3, rozhodnutí o odejmutí či odmítnutí prodloužení platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti zohlední konkrétní okolnosti daného případu a dodrží zásadu proporcionality.

Článek 9

Sankce

1. Členské státy mohou vyvodit odpovědnost hostitelského subjektu za nedodržování podmínek přijetí, pobytu a mobility stanovených v této směrnici.
2. Pokud je hostitelský subjekt považován za odpovědný v souladu s odstavcem 1, stanoví dotyčný členský stát sankce. Tyto sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
3. Členské státy přijmou opatření zaměřená na zabránění možnému zneužívání a udělování sankcí za porušování této směrnice. Tato opatření zahrnují sledování, hodnocení a případně kontrolní opatření v souladu s vnitrostátním právem a správními postupy.

KAPITOLA III

POSTUP A POVOLENÍ

Článek 10

Přístup k informacím

1. Členské státy zajistí snadný přístup žadatelů k informacím o veškerých dokladech potřebných pro žádost a informacím o vstupu a pobytu, včetně informací o právech, povinnostech a procesních zárukách osoby převedené v rámci společnosti a jejích rodinných příslušníků. Členské státy rovněž zajistí snadný přístup k informacím o postupech uplatňovaných pro krátkodobou mobilitu uvedenou v čl. 21 odst. 2 a dlouhodobou mobilitu uvedenou v čl. 22 odst. 1.

2. Dotčené členské státy zpřístupní hostitelskému subjektu informace o právu členského státu uložit sankce v souladu s článkem 9 a článkem 23.

Článek 11

Žádosti o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo povolení pro dlouhodobou mobilitu

1. Členské státy určí, zda má být žádost podána státním příslušníkem třetí země nebo hostitelským subjektem. Členské státy se rovněž mohou rozhodnout přijímat žádosti od obou z nich.
2. Žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti se podává v době, kdy státní příslušník třetí země pobývá mimo území členského státu, kterého se přijetí týká.
3. Žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti se podává orgánům členského státu, na jehož území se má uskutečnit první pobyt. Pokud první pobyt není nejdelším pobytem, podává se žádost orgánům členského státu, v němž se má uskutečnit nejdelší celkový pobyt během převedení.
4. Členské státy určí orgány příslušné přijímat žádosti a vydávat povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti a povolení pro dlouhodobou mobilitu.
5. Žadatel je oprávněn podat svou žádost v rámci jednotného postupu vyřizování žádostí.
6. Subjekty nebo podniky či skupiny podniků, které byly pro tyto účely v souladu s vnitrostátním právem nebo správními postupy členskými státy uznány, mohou využívat zjednodušených postupů spojených s udělením povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, povolení pro dlouhodobou mobilitu, s vydáváním povolení pro rodinné příslušníky osob převedených v rámci společnosti a s udělováním víz.

Uznání podléhá pravidelnému přezkumu.

7. Zjednodušený postup podle odstavce 6 zahrnuje alespoň:
 - a) osvobození žadatele od povinnosti předložit některé z dokladů uvedených v článku 5 nebo v čl. 22 odst. 2 písm. a);
 - b) zrychlené správní řízení, které umožňuje vydávat povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti a povolení pro dlouhodobou mobilitu v kratší lhůtě, než je lhůta uvedená v čl. 15 odst. 1 nebo v čl. 22 odst. 2 písm. b), nebo
 - c) zjednodušená nebo zrychlená řízení ve vztahu k vydávání požadovaných víz.
8. Subjekty nebo podniky či skupiny podniků, jež byly uznány podle odstavce 6, oznámí příslušnému orgánu neprodleně jakoukoli změnu, která má dopad na podmínky tohoto uznání, a v každém případě do třiceti dnů ode dne, kdy nastane.
9. Členské státy stanoví odpovídající sankce, včetně odvolání uznání, pro případ, že nejsou příslušnému orgánu změny oznámeny.

Článek 12

Doba převedení v rámci společnosti

1. Maximální doba převedení osob v rámci společnosti, po které by měly opustit území členských států, ledaže získají povolení k pobytu za jiným účelem v souladu s právními předpisy Unie či vnitrostátními právními předpisy, činí u manažerů a specialistů tři roky a u zaměstnaných stážistů jeden rok.

2. Aniž jsou dotčeny jejich závazky podle mezinárodních dohod, mohou členské státy požadovat, aby mezi skončením maximální doby převedení uvedené v odstavci 1 a další žádostí týkající se stejného státního příslušníka třetí země pro účely této směrnice ve stejném členském státě uplynula doba až šesti měsíců.

Článek 13

Povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti

1. Osobám převedeným v rámci společnosti, které splňují kritéria pro přijetí stanovená v článku 5 a o kterých příslušný orgán rozhodl kladně, se vydává povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti.
2. Doba platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti je alespoň jeden rok nebo je jí doba trvání převedení na území dotyčného členského státu, pokud je tato doba kratší, a může být prodloužena maximálně na tři roky u manažerů a specialistů a na jeden rok u zaměstnaných stážistů.
3. Povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydávají příslušné orgány členského státu, přičemž používají jednotný vzor stanovený v nařízení (ES) č. 1030/2002.
4. V rubrice „druh povolení“ podle písm. a) bodu 6.4 přílohy nařízení (ES) č. 1030/2002 členské státy uvedou „ICT“.

Členské státy mohou rovněž doplnit označení ve svém úředním jazyce nebo jazycích.

5. Členské státy nevydají žádná další povolení, zejména pracovní povolení jakéhokoli druhu.
6. Členské státy mohou uvést další informace týkající se pracovní činnosti během převedení státního příslušníka třetí země v rámci společnosti v papírové podobě nebo uchovat tyto údaje v elektronickém formátu podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a bodu a) 16 přílohy uvedeného nařízení.
7. Dotyčný členský stát poskytuje státním příslušníkům třetí země, jejichž žádost o přijetí byla přijata, veškerou pomoc k získání potřebného víza.

Článek 14

Změny během pobytu, které mají dopad na podmínky přijímání

Každou změnu během pobytu, která má dopad na podmínky přijímání uvedené v článku 5, oznámí žadatel příslušným orgánům dotyčného členského státu.

Článek 15

Procesní záruky

1. Příslušné orgány dotyčného členského státu rozhodnou o žádosti o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo o prodloužení jeho platnosti a rozhodnutí písemně oznámí žadateli v souladu s postupy pro oznamování stanovenými vnitrostátním právem co nejdříve, nejpozději však do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti.

2. Jestliže informace nebo dokumenty dodané jako podklad žádosti nejsou úplné, příslušné orgány žadatele v přiměřené lhůtě informují o dodatečně požadovaných informacích a stanoví přiměřenou lhůtu pro jejich poskytnutí. Běh lhůty uvedené v odstavci 1 se staví do doby, než příslušné orgány obdrží požadované dodatečné informace.
3. Důvody pro rozhodnutí, kterým se žádost prohlašuje za nepřipustnou nebo zamítá, nebo kterým se zamítá žádost o prodloužení tohoto povolení, se písemně sdělí žadateli. Důvody pro rozhodnutí, kterým se odnímá povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, jsou písemně sděleny jak osobě převedené v rámci společnosti, tak hostitelskému subjektu.
4. Proti jakémukoli rozhodnutí, kterým se prohlašuje za nepřipustnou nebo zamítá žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti či prodloužení tohoto povolení, nebo se toto povolení odnímá, je možné podat opravný prostředek v dotčeném členském státě v souladu s vnitrostátním právem. V písemném oznámení se uvede, ke kterému soudnímu nebo správnímu orgánu lze podat opravný prostředek a lhůta pro podání tohoto opravného prostředku.
5. Ve lhůtě uvedené v čl. 12 odst. 1 je žadateli umožněno podat před uplynutím doby platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti žádost o prodloužení. Členské státy mohou stanovit maximální lhůtu 90 dnů před uplynutím doby platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti pro předložení žádosti o prodloužení.
6. Pokud platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti uplyne během řízení o prodloužení, umožní členské státy osobě převedené v rámci společnosti nadále pobývat na jejich území do doby, než příslušné orgány o žádosti rozhodnou. Vyžaduje-li to vnitrostátní právo, mohou v takovém případě vydat vnitrostátní povolení k dočasnému pobytu nebo rovnocenné povolení.

Článek 16

Poplatky

Členské státy mohou požadovat zaplacení poplatků za vyřízení žádosti v souladu s touto směrnicí. Výše takových poplatků nesmí být nepřiměřená ani nadměrná.

KAPITOLA IV

PRÁVA

Článek 17

Práva plynoucí z povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti

Po dobu platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti požívá držitel tohoto povolení alespoň následujících práv:

- a) práva na vstup a pobyt na území prvního členského státu;
- b) práva na volný přístup na celé území prvního členského státu v souladu s jeho vnitrostátním právem;
- c) práva na výkon konkrétního zaměstnání, k němuž jej dané povolení opravňuje, v jakémkoli hostitelském subjektu patřícím k podniku nebo ke skupině podniků v prvním členském státě, a to v souladu s vnitrostátním právem.

Práva uvedená v prvním pododstavci písm. a) až c) tohoto článku lze požívat ve druhém členském státu v souladu s článkem 20.

Článek 18

Právo na rovné zacházení

1. Bez ohledu na právo rozhodné pro pracovněprávní vztah, a aniž je dotčen čl. 5 odst. 4 písm. b), mají osoby převedené v rámci společnosti přijaté podle této směrnice právo, aby s nimi bylo zacházeno přinejmenším stejně jako s osobami, na které se vztahuje směrnice 96/71/ES, pokud jde o pracovní podmínky v souladu s článkem 3 směrnice 96/71/ES v členském státě, ve kterém je práce vykonávána.

2. Osoby převedené v rámci společnosti mají právo na stejné zacházení jako se státními příslušníky členského státu, ve kterém je práce vykonávána, pokud jde o:
- a) svobodu sdružování a spolčování a členství v odborových organizacích nebo svazech zaměstnavatelů nebo v organizaci, jejíž členové patří k určité profesní skupině, včetně práv a výhod poskytovaných uvedenými organizacemi, aniž jsou dotčeny vnitrostátní předpisy o veřejném pořádku a veřejné bezpečnosti;
 - b) uznávání diplomů, osvědčení a jiných odborných kvalifikací v souladu s příslušnými vnitrostátními postupy;
 - c) ustanovení vnitrostátního práva týkající se oblastí sociálního zabezpečení vymezených v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004, ledaže se z důvodu dvoustranných dohod nebo vnitrostátních právních předpisů členského státu, v němž je práce vykonávána, uplatní právo země původu zajišťující, že na osobu převedenou v rámci společnosti se vztahují právní předpisy v oblasti sociálního zabezpečení jedné z těchto zemí. Aniž jsou dotčeny dvoustranné dohody zajišťující, že se na osobu převedenou v rámci společnosti vztahují právní předpisy země původu, uplatní se v případě mobility uvnitř EU v příslušném rozsahu nařízení (EU) č. 1231/2010;
 - d) aniž je dotčeno nařízení (EU) č. 1231/2010 a dvoustranné dohody, vyplácení zákonem stanoveného starobního, invalidního a pozůstalostního důchodu vyplývajících z předcházejícího zaměstnání osoby převedené v rámci společnosti a nabytého osobou převedenou v rámci společnosti, která se stěhuje do třetí země, nebo pozůstalými po této osobě pobývajících ve třetí zemi, jejichž práva jsou od dané osoby odvozena, v souladu s právními předpisy stanovenými v článku 3 nařízení (ES) č. 883/2004, a to za stejných podmínek a podle stejné výměry jako státním příslušníkům dotčených členských států, kteří se odstěhují do třetí země;
 - e) přístup ke zboží a službám a k poskytování zboží a služeb určených veřejnosti, s výjimkou postupů pro získání bydlení stanovených ve vnitrostátním právu, aniž je dotčena smluvní svoboda v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, a ke službám poskytovaným veřejnými úřady práce.

Dvoustranné dohody nebo vnitrostátní právní předpisy uvedené v tomto odstavci jsou mezinárodními dohodami nebo ustanoveními členských států ve smyslu článku 4.

3. Aniž je dotčeno nařízení Rady (EU) č. 1231/2010, mohou členské státy rozhodnout, že ustanovení odst. 2 písm. c) se s ohledem na rodinné dávky nevztahuje na osoby převedené v rámci společnosti, jimž bylo povoleno pobývat a pracovat na území členského státu po dobu nepřesahující devět měsíců.

4. Tímto článkem není dotčeno právo členského státu odejmout nebo zamítnout prodloužení povolení v souladu s článkem 8.

Článek 19

Rodinní příslušníci

1. V prvním a druhém členském státě, jež umožňují osobě převedené v rámci společnosti pobývat a pracovat na jejich území v souladu s článkem 22 této směrnice, se použije směrnice 2003/86/ES s odchylkami stanovenými v tomto článku.

2. Odchylně od čl. 3 odst. 1 a článku 8 směrnice 2003/86/ES sloučení rodiny v členských státech není závislé na požadavku, aby držitel povolení vydaného uvedenými členskými státy na základě této směrnice měl přiměřený výhled na získání práva na trvalý pobyt a pobývat na území po stanovenou minimální dobu.

3. Odchylně od čl. 4 odst. 1 třetího pododstavce a čl. 7 odst. 2 směrnice 2003/86/ES mohou integrační opatření zmíněná v těchto ustanoveních členské státy použít pouze poté, co bylo dotčným osobám přiznáno právo na sloučení rodiny.

4. Odchylně od čl. 5 odst. 4 prvního pododstavce směrnice 2003/86/ES udělí členský stát povolení pro rodinné příslušníky, jestliže jsou splněny podmínky pro sloučení rodiny, a to do 90 dnů ode dne podání úplné žádosti. Příslušný orgán členského státu vyřizuje žádost o povolení pro rodinné příslušníky osoby převedené v rámci společnosti zároveň se žádostí o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo o povolení pro dlouhodobou mobilitu, je-li žádost

o povolení pro rodinné příslušníky osoby převedené v rámci společnosti předložena současně. Procesní záruky stanovené v článku 15 se použijí obdobně.

5. Odchylně od čl. 13 odst. 2 směrnice 2003/86/ES končí v zásadě doba platnosti povolení k pobytu pro rodinné příslušníky v členském státě ke dni uplynutí doby platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo povolení pro dlouhodobou mobilitu vydaných uvedeným členským státem.

6. Odchylně od čl. 14 odst. 2 směrnice 2003/86/ES a aniž je dotčena zásada upřednostňování občanů Unie, jak vyplývá z příslušných ustanovení příslušných aktů o přistoupení, mají rodinní příslušníci osoby převedené v rámci společnosti, kterým bylo povoleno sloučení rodiny, právo na přístup k zaměstnání a samostatné výdělečné činnosti na území členského státu, který vydal povolení k pobytu pro rodinného příslušníka.

KAPITOLA V

MOBILITA UVNITŘ EU

Článek 20

Mobilita

Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem, mohou na základě uvedeného povolení a platného cestovního dokladu a za podmínek stanovených v článcích 21 a 22 a s výhradou článku 23 vstoupit, pobývat a pracovat na území jednoho nebo více druhých členských států.

Článek 21

Krátkodobá mobilita

1. Státní příslušníci třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem, jsou oprávněni pobývat v druhém členském státě a pracovat v jakémkoli jiném subjektu, který je v tomto druhém členském státě usazen a patří do stejného podniku či skupiny podniků, po dobu až 90 dnů v kterémkoli období 180 dnů na členský stát za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Druhý členský stát může po hostitelském subjektu v prvním členském státě požadovat, aby oznámil prvním členskému státu i druhému členskému státu úmysl osoby převedené v rámci společnosti pracovat v subjektu usazeném ve druhém členském státě.

V takových případech druhý členský stát umožní, aby oznámení bylo provedeno buď:

- a) v době podání žádosti v prvním členském státě, je-li mobilita do druhého členského státu již v této fázi plánována, nebo
 - b) poté, co byla osoba převedená v rámci společnosti přijata v prvním členském státě, jakmile je plánovaná mobilita do druhého členského státu známa.
3. Druhý členský stát může požadovat, aby oznámení zahrnovalo předání těchto dokumentů a informací:
- a) dokladů o tom, že hostitelský subjekt ve druhém členském státě a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků;
 - b) pracovní smlouvy a, je-li to třeba, dopisu o zařazení, jež byly předány prvním členskému státu podle čl. 5 odst. 1 písm. c);

- c) případně dokumentů osvědčujících, že osoba převedená v rámci společnosti splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu a upravují regulované povolání, k němuž se daná žádost vztahuje;
- d) platného cestovního dokladu, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 1 písm. f), a
- e) plánované doby a dat mobility, nebyly-li specifikovány v některém z výše uvedených dokumentů.

Druhý členský stát může požadovat, aby byly tyto dokumenty a informace předloženy v jeho úředním jazyce.

4. Pokud došlo k oznámení v souladu s odst. 2 písm. a) a pokud druhý členský stát nevznese námitku u prvního členského státu podle odstavce 6, může k mobilitě osoby převedené v rámci společnosti do druhého členského státu dojít kdykoli po dobu platnosti povolení pro osobu převedené v rámci společnosti.

5. Pokud k oznámení došlo v souladu s odst. 2 písm. b), může být mobilita zahájena ihned po oznámení druhému členskému státu nebo kdykoli poté po dobu platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti.

6. Druhý členský stát může na základě oznámení uvedeného v odstavci 2 do 20 dnů od jeho obdržení vznést námitku proti mobilitě osoby převedené v rámci společnosti na jeho území, pokud:

- a) nejsou splněny podmínky stanovené v čl. 5 odst. 4 písm. b) nebo v odst. 3 písm. a), c) nebo d) tohoto článku;
- b) předložené dokumenty byly získány podvodným způsobem nebo byly padělány či pozměněny;
- c) bylo dosaženo maximální doby pobytu, jak je vymezena v čl. 12 odst. 1 nebo v odstavci 1 tohoto článku.

Príslušné orgány druhého členského státu neprodleně informují příslušné orgány prvního členského státu a hostitelský subjekt v prvním členském státě o své námitce vůči mobilitě.

7. Pokud má druhý členský stát námitky vůči mobilitě v souladu s odstavcem 6 tohoto článku a k mobilitě dosud nedošlo, nebude osobě převedené v rámci společnosti umožněno pracovat ve druhém členském státě jako součást převodu v rámci společnosti. Pokud se již mobilita uskutečnila, použijí se čl. 23 odst. 4 a 5.

8. Pokud je platnost povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti prodloužena prvním členským státem v rámci maximální doby stanovené čl. 12 odst. 1, nadále svého držitele opravňuje k práci ve druhém členském státě, s výhradou maximální doby stanovené v odstavci 1 tohoto článku.

9. Osobám převedeným v rámci společnosti, které jsou považovány za hrozbu pro veřejný pořádek, veřejnou bezpečnost nebo veřejné zdraví, není umožněno vstupovat na území druhého členského státu nebo pobývat na něm.

Článek 22

Dlouhodobá mobilita

1. Ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí, kteří jsou držiteli platného povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem a kteří zamýšlí pobývat v druhém členském státě a pracovat v jakémkoli jiném subjektu, který je v tomto druhém členském státě usazen a patří do stejného podniku či do stejné skupiny podniků, po dobu více než 90 dnů na členský stát, může se druhý členský stát rozhodnout:

- a) použít článek 21 a umožnit osobě převedené v rámci společnosti pobývat a pracovat na jeho území na základě a po dobu platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem; nebo
- b) uplatnit postup stanovený v odstavcích 2 až 7.

2. Je-li podána žádost o dlouhodobou mobilitu:

- a) druhý členský stát může požadovat, aby žadatel předložil všechny níže uvedené dokumenty, nebo některé z nich, jsou-li vyžadovány druhým členským státem pro původní žádost:
 - i) doklady o tom, že hostitelský subjekt ve druhém členském státě a podnik usazený ve třetí zemi patří do téhož podniku nebo do téže skupiny podniků,
 - ii) pracovní smlouvu a, je-li to třeba, dopis o zařazení, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 písm. c),
 - iii) ve stanovených případech dokumenty osvědčující, že státní příslušník třetí země splňuje podmínky, které pro občany Unie vyplývají z vnitrostátních právních předpisů dotčeného členského státu a upravují regulované povolání, k němuž se daná žádost vztahuje,
 - iv) platný cestovní doklad, jak je uvedeno v čl. 5 odst. 1 písm. f),
 - v) doklad o nemocenském pojištění, nebo stanoví-li tak vnitrostátní právní předpisy, doklad o tom, že o něj požádal, jak je stanoveno v čl. 5 odst. 1 písm. g).

Druhý členský stát může požadovat, aby žadatel nejpozději v době vydání povolení pro dlouhodobou mobilitu sdělil adresu osoby převedené v rámci společnosti na území druhého členského státu.

Druhý členský stát může požadovat, aby byly tyto dokumenty a informace předloženy v jeho úředním jazyce;

- b) druhý členský stát přijme rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu a oznámí jej písemně žadateli, a to co nejdříve, avšak nejpozději do 90 dnů od podání žádosti a dokumentů uvedených v písmenu a) příslušným orgánům druhého členského státu;
- c) po osobě převedené v rámci společnosti se nevyžaduje, aby opustila území členských států za účelem předložení žádosti, a nepodléhá požadavku na vízum;
- d) osoba převedená v rámci společnosti je oprávněna pracovat ve druhém členském státě do přijetí rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu příslušnými orgány, pokud:
 - i) neuplynula doba uvedená v čl. 21 odst. 1 a doba platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného prvním členským státem a
 - ii) vyžaduje to druhý členský stát, byla-li v něm nejpozději 20 dnů před začátkem dlouhodobé mobility osoby převedené v rámci společnosti podána úplná žádost;
- e) žádost o dlouhodobou mobilitu nelze podat současně s oznámením o krátkodobé mobilitě. Pokud potřeba dlouhodobé mobility vyvstala po zahájení krátkodobé mobility osoby převedené v rámci společnosti, může druhý členský stát požádat, aby byla žádost o dlouhodobou mobilitu podána nejpozději 20 dnů před skončením krátkodobé mobility.

3. Členské státy mohou žádost o dlouhodobou mobilitu zamítnout, pokud:

- a) nejsou splněny podmínky uvedené v odst. 2 písm. a) tohoto článku nebo kritéria uvedená v čl. 5 odst. 4, 5 a 8;
- b) se uplatní jeden z důvodů uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. b) či d) nebo čl. 7 odst. 2, 3 či 4; nebo
- c) v průběhu řízení skončí doba platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti.

4. Pokud druhý členský stát přijme kladné rozhodnutí ohledně žádosti o dlouhodobou mobilitu, jak je uvedena v odstavci 2, vydá se osobě převedené v rámci společnosti povolení pro dlouhodobou mobilitu, jež jí umožní pobývat a pracovat na jeho území. Toto povolení se vydává za použití jednotného vzoru stanoveného v nařízení (ES) č. 1030/2002. V rubrice „druh povolení“ podle písm. a) bodu 6.4 přílohy nařízení (ES) č. 1030/2002 členské státy uvedou: „mobile ICT“. Členské státy mohou rovněž doplnit označení ve svém úředním jazyce nebo jazycích.

Členské státy mohou uvést další informace týkající se pracovní činnosti v průběhu dlouhodobé mobility osoby převedené v rámci společnosti v papírové podobě nebo uchovat tyto údaje v elektronickém formátu podle článku 4 nařízení (ES) č. 1030/2002 a bodu a) 16 přílohy uvedeného nařízení.

5. Prodloužením platnosti povolení pro dlouhodobou mobilitu není dotčen čl. 11 odst. 3.

6. Druhý členský stát informuje o vydání povolení pro dlouhodobou mobilitu příslušné orgány prvního členského státu.

7. Pokud členský stát přijímá rozhodnutí o žádosti o dlouhodobou mobilitu, použijí se v přiměřeném rozsahu články 8, čl. 15 odst. 2 až 6 a článek 16.

Článek 23

Záruky a sankce

1. Je-li povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydáno členským státem, který neuplatňuje v plném rozsahu schengenské *acquis*, a osoba převedená v rámci společnosti překročí vnější hranici, je druhý členský stát oprávněn požadovat k doložení skutečnosti, že se do něj osoba převedená v rámci společnosti stěhuje pro účely převedení v rámci společnosti:

- a) kopii oznámení zasláného hostitelským subjektem v prvním členském státě podle čl. 21 odst. 2; nebo
- b) dopis hostitelského subjektu ve druhém členském státě, v němž jsou uvedeny přinejmenším údaje o době trvání mobility uvnitř EU a místě, kde je usazen hostitelský subjekt nebo subjekty ve druhém členském státě.

2. Odejme-li první členský stát povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti, ihned o tom informuje orgány druhého členského státu.

3. Hostitelský subjekt ve druhém členském státě informuje příslušné orgány druhého členského státu o jakékoli změně, která má dopad na podmínky, na jejichž základě byla mobilita umožněna.

4. Druhý členský stát může požádat, aby osoba převedená v rámci společnosti okamžitě zanechala veškeré zaměstnanecké činnosti a opustila jeho území, pokud:

- a) neobdržel oznámení v souladu s čl. 21 odst. 2 a 3 a takové oznámení vyžaduje;
- b) vznesl námitku proti mobilitě v souladu s čl. 21 odst. 6;
- c) zamítl žádost o dlouhodobou mobilitu v souladu s čl. 22 odst. 3;
- d) povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo povolení pro dlouhodobou mobilitu je využíváno pro jiné účely, než pro které bylo vydáno;
- e) podmínky, za nichž byla mobilita povolena, již nejsou splněny.

5. V případech uvedených v odstavci 4 první členský stát na žádost druhého členského státu neprodleně a bez dalších formalit umožní opětovný vstup osoby převedené v rámci společnosti a případně jejích rodinných příslušníků. To platí i v případě, že doba platnosti povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vydaného v prvním členském státě uplynula v době mobility v rámci druhého členského státu, nebo bylo povolení v uvedené době odňato.

6. Překročí-li držitel povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti vnější hranici členského státu, který uplatňuje v plném rozsahu schengenské *acquis*, konzultuje tento členský stát Schengenský informační systém. Uvedený členský stát odepře vstup osobám, o nichž byl v Schengenském informačním systému pořízen záznam, nebo vysloví námitku proti mobilitě těchto osob.
7. Členské státy mohou uložit sankce vůči hostitelskému subjektu usazenému na jejich území v souladu s článkem 9, pokud:
- a) hostitelský subjekt neoznámil mobilitu osoby převedené v rámci společnosti v souladu s čl. 21 odst. 2 a 3;
 - b) povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti nebo povolení pro dlouhodobou mobilitu je využíváno pro jiné účely, než pro které bylo vydáno;
 - c) žádost o povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti byla podána jinému členskému státu, než je členský stát nejdelšího celkového pobytu;
 - d) osoba převedená v rámci společnosti již nesplňuje kritéria a podmínky, na jejichž základě byla mobilita umožněna, a hostitelský subjekt neoznámil tuto změnu příslušným orgánům druhého členského státu;
 - e) osoba převedená v rámci společnosti začala pracovat ve druhém členském státě, přestože nebyly splněny podmínky pro mobilitu v případě, že se použije čl. 21 odst. 5 nebo čl. 22 odst. 2 písm. d).

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Statistika

1. Členské státy Komisi sdělí statistiky týkající se počtu poprvé vydaných povolení pro osobu převedenou v rámci společnosti a povolení pro dlouhodobou mobilitu, jakož i případných oznámení obdrženy podle čl. 21 odst. 2, a pokud možno počtu osob převedených v rámci společnosti, jejichž povolení bylo prodlouženo nebo odňato. Tyto statistiky jsou členěny podle občanství a podle doby platnosti povolení a, pokud možno, podle hospodářského odvětví a pozice osoby převedené v rámci společnosti.
2. Statistiky se týkají referenčního období jednoho kalendářního roku a jsou sděleny Komisi do šesti měsíců od konce referenčního roku. Prvním referenčním rokem je rok 2017.
3. Statistiky se předkládají v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ⁽¹⁾.

Článek 25

Podávání zpráv

Poprvé do 29. listopadu 2019 a poté každé tři roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování této směrnice v členských státech a navrhne nezbytné změny. Zpráva se zaměří zejména na posouzení řádného fungování režimu mobility uvnitř EU a případné zneužívání tohoto režimu, jakož i na vzájemné působení tohoto režimu a schengenského *acquis*. Komise zejména posoudí praktické uplatňování článků 20, 21, 22, 23 a 26.

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 862/2007 ze dne 11. července 2007 o statistice Společenství v oblasti migrace a mezinárodní ochrany a o zrušení nařízení Rady (EHS) č. 311/76 o sestavování statistik o zahraničních pracovnících (Úř. věst. L 199, 31.7.2007, s 23).

Článek 26

Spolupráce mezi kontaktními místy

1. Členské státy určí kontaktní místa, která budou účinně spolupracovat a budou odpovídat za přijímání a předávání informací, jež jsou zapotřebí k provádění článků 21, 22 a 23. Členské státy upřednostní výměnu informací elektronickými prostředky.
2. Každý členský stát informuje prostřednictvím národních kontaktních míst, uvedených v odstavci 1, ostatní členské státy o určených orgánech, na které je odkazováno v čl. 11 odst. 4, a o postupech použitých na mobilitu uvedenou v článcích 21 a 22.

Článek 27

Provedení

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 29. listopadu 2016. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 28

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 29

Určení

Tato směrnice je určena členskými státy v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 15. května 2014.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
D. KOURKOULAS